Ч. 60. Пятниця 27 (14) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

З буджетової комисиї. — З краєвих соймів. — Христ. суспільники на Буковині. — З'їзд монархів.

В дальшій дискусиї над етатом міністерства просьвіти промавляв в буджетовій комисиї пос. Шмід, антисеміт, против проф. Вармунда і домагав ся рівноправности католицких товариств студентских з иншими. — Пос. Немец, ческий социяліст, говорив за заложенєм ческого університету в Берні, а в справі Вармунда сказав, що оно повинно обходити лише прокуратора. — Пос. Жачек вніс умотивовану резолюцию, взиваючу правительство, щоби безпроволочно поробило приготовленя до як найскоршого заложеня ческого університету на Мораві, заразом зазначив, що такою загальною стилізациєю Чехи не зрікають ся жаданя, щоби новий університет заложено в Берні, та застеріг ся против того, щоби заложенє того університету мало залежати від згоди чи дозволу Німців. — Пос. Дельверт, німецкий поступовець, зазначив, що в справі Вармунда треба виждати, поки суд не скаже свого слова. В справі нового ческого університету стоїть бесідник при тім, що можна полагодити єї лише за згодою обох народів моравских, а вже до заложеня ческого університету в Берні Німці не допустять, бо було би то нарушенєм історичного німецкого характеру того міста. — Пос. Крамарж зазначив в справі ческого університету, що Чехи не вдоволять ся самою резолюциєю, а від того, який буде буджет, буде залежати їх поведенє. В справі Вармунда прихилює ся до гадки пос. Дельверта. — Пос. Зайц єсть тої гадки, що пильнійша річ подбати о ліпше уладженє теперішних університетів, ніж закладати нові. Справа Вармунда належить до компетенциї судів. — Пос. Коросеч промавляв за заложенєм полуднево-славяньского університету. — Відтак промавляв п. міністер просьвіти др. Мархет. В справі Вармунда заперечив бесідник, мов би заграничний дипльомат домагав ся від міністра просьвіти, щоби Вармунда усунено з катедри. Дальше зазначив, що др. Вармунд є професором церковного права в правничім виділі інсбруцкого університету, а не в теольоґічнім; а з того виходить, що має він ту саму свободу, як і кождий инший професор того виділу. Що до брошури проф. Вармунда, то судова розправа викаже, чи конфіската брошури була оправдана чи ні і чи по стороні автора є яка вина чи ні. Поки се не стане ся, поти і міністер не може висказати ніякої гадки. Колиж брати справу загально, то бесідник заявляє, що свобода наукових дослідів мусить без перешкоди розвивати ся на кождім поли, отже і на поли релігії; але досліди ті повинні бути вільні від всього, що без потреби обиджає релігійні переконаня глубоко закорінені в житю людий. Що до католицких товариств студентских вказав Міністер на значінє академічної свободи та заявив, що всі студенти університету, без огляду на народність або віру, мають ті самі права. В справі заложеня нових університетів п. Міністер обіцяв висказати ся тоді, коли вже всі дотичні внесеня будуть зложені. Вкінци висказав бесідник надію, що переговори в справі поліпшеня материяльного положеня краєвих інспекторів шкільних незабаром доведуть до бажаного кінця. — Опісля п. Шлеґель заявив іменем християньско-суспільного сторонництва, що она не бажає культурної борби, але і не лякає ся єї; з уваги, що університети є заведенями державними, не може бути рівнодушним, чого в них учать. — Слідуюче засіданє нині.

В триєстиньскім соймі внесло правительство послідними днями предложенє про соймову виборчу реформу в напрямі розширеня заступництва інтересів і охорони народних меншостий.

Ческий сойм, як впевнюють ческі часо-

СТРАШНИЙ ДЕНЬ.

(З російского — К. Станюковича).

I.

Одного понурого, зимного, нудного рана дня 15 падолиста 1867 стояла канонірска лодка „Яструб“ з своїми чотирма арматами, прикріплена двома якорами, в пустім заливі Дію на побережу непривітного острова Сахалина.

Зовсім чорний, обведений блискучою золотою смугою, з своїми трема ледве замітно назад похиленими щоглами мав корабель незвичайно хороший, елеґантний і легкий вигляд. Розбурхане море колисало его в одну або другу сторону, так що він то острим носом поринав у воду і купав ся в ній, то знов занурював ся своєю задною частию.

Вже другий рік був „Яструб“ в дорозі довкола землі. Відвідавши наші в тих часах майже незамешкалі пристани в Амурскій области, причалив до Сахалина, аби заосмотрити ся там безплатно в уголь. Той уголь добували там каторжники, яких переселено з Сибіра до Дію. Звідси мала канонірска лодка поплисти через Наґасакі до Сан Франціско, аби сполучити ся з ескадрою Тихого Океану.

Того памятного дня було вогко і проникуючо зимно. Вартуючі моряки тісно позагортали ся в свої короткі блюзи і дощеві плащі, а призначені до слідуючої кухні, аби загріти ся. Дощ лив завзято і сірі хмари закривали берег, звідки доносив ся одностайний рев филь, що розбивали ся о підводні лави і скали та переливали ся поверх них в глубокий залив.

Вітер дув вже від довшого часу просто з моря і на вовсім отвертім рейді знимали ся филі високо. Всі були злі на то, бо він дуже спинював переношенє угля з човен, на корабель. То були два старі, тяжкі човна привязані до покладу корабля, які на страх приплившим ними воякiв піхоти сильно гойдали ся і танцювали на воді. На „Яструбі“ вивішено саме стяг на передній щоглі зі звичайним на воєнних кораблях торжеством. О годині 8 розпочинала ся денна робота.

Всі офіцири, що були при стяговій нараді, зійшли до офіцирскої каюти, аби пити чай. На командантскім містку лишив ся лиш капітан, перший офіцир і приділений до варти поручник, всі закутані в дощеві плащі.

— Чи можу другу варту післати до парні — спитав перший офіцир, приступаючи до капітана. — Перша була там вчера... то друга чулась би покривдженою... Я їм вже обіцяв... Купіль для моряка то сьвято.

— Про мене, пустіть їх. Але щоби лиш скоро вернули... Коли скінчимо набір угля, піднесемо якорі. Надію ся, що нині будемо готові. Около четвертої години... О четвертій виїзджу безусловно на море — сказав капітан приказуючо і рішучо. — Ми вже й так за довго сидимо в тій дірі — додав відтак з невдоволенєм, показуючи при тім своєю білою рукою в напрямі берега.

Підсунув башлик на чолі і відкрив при тім своє молоде, хороше лице, повне енерґії і спокійної рішучости завзятого, сьмілого мужчини; і примкнувши до половини свої лагідно сияючі очи, глядів з напруженою увагою на прислонене мракою море, де гриви сірих филь ясніли білою піною. Вітер розвивав его ясні па бороди а дощ бив єму просто в лице. Кілька хвиль не відривав очий від моря, немов би хотів пізнати: Буде буря чи ні? На вид успокоєний підняв очи до низько звисаючих хмар і прислухував ся ломотови филь, який доносив ся з позаду корабля.

— Уважати на ланци від якорів! Тут зрадливе дно, скали! — сказав до вартуючого офіцира.

— Як прикажете! — відповів коротко молодий поручник Чирков, приложивши руку до криси полотняного шелома і витягнувши ся як струна.

— Кілько ланцуха спущено?

— Десять сяжнів при кождім якорі!

Капітан хотів вже зійти з командантского містка, але задержав ся ще раз і повторив обертаючи ся до добре відживленого і широкоплечого першого офіцира: — Отже прошу вас, припильнуйте, аби човно як найскорше вернуло... Барометер стоїть поки що добре, але не можна знати, може зняти ся буря!... Коли повіє противний вітер, човно не вспіє приплисти.

— Около одинацятої години верне, Алексію Петровичу!

— Хто їде з людьми?

— Підпоручник Митков!

писи, має відбути зараз по лат. великодних сьвятах коротку сесию, а так само в тім часі мали би зібрати ся сойми тирольский і галицкий. Польскі часописи заперечують тій вісти, бо реченець скликаня галицкого сойму доси ще не постановлений.

Християньско суспільники переводять і на Буковині, котра підлягала доси впливам лїберальних Нїмцїв, свою орґанїзацию і незабаром появить ся там щоденна часопись „Bukowinaer Volksblatt“ під редакциєю Вислужіля, котра буде заступати християньско-суспільний напрям.

Коли Мадяри з нагоди смерти старого Кошута обходили великі поминки, надійшли з Хорватиї немилі для них вісти, що там відживає дух Єлячича. Тому Мадяри намагають ся всякими способами пригнобити духа в Хорватиї. Начальник полїциї видав заборону продажи прилюдної опозицийних дневників, позаяк тим способом загрожений публичний спокій. Прокураторія починає дуже строго поступати з конфіскатами. Наслїдком сего в Загребі проявляє ся велике заворушенє, так що правительство стягнуло там значнє число жандармів. Хорватско-сербска коалїция видала задля того маніфест до народу, в котрім представляє становище своє супротив правительства і бана Равха. Тим маніфестом взивають нарід витревати в обороні найдорожших дібр народних, але й заховати спокій і лад.

Німецкий цісар Вільгельм з женою вибрав ся на остров Корфу, де в своїй лїтній палатї „Ахіллейон“, купленій по смерти цісаревої Єлисавети, має перебути довший час на лїченю. Цісар їхав дорогою на Монахів, Тироль і Венецию, де мав стрітити ся з італїяньским королем Віктором Емануелем. Італїяньский король з міністром заграничних справ Тіттонїм прибув до Венециї вчера о годині $7^{1}/_{2}$ рано. О годині $10^{3}/_{4}$ перед полуднем король виїхав з королївскої палати в двірскій ґондолї, окружений історичними міскими ґондолями через т. зв. Canal grando, витаний з одушевленем населенем, на зелїзний дворець, на стрічу німецкій цісарскій парі і їх дружини. На дворець прибув король о год. $11^{1}/_{4}$, де дожидав єго міністер заграничних справ Тіттонї. Двірский поїзд з німецкими гістьми надійшов о год. $11^{1}/_{2}$. По сердечнім привитаню від'їхали оба монархи і їх окруженє ґондолями і о год. 12 прибули до палати, де відбуло ся снїданє. Монархи піднесли взаїмно тоасти на здоровле і поводженє союзних країв, а відтак відбули „серкль“. О годині $1^{3}/_{4}$ цісар Вільгельм з цісаревою і князями удали ся на поклад яхту „Гогенцоллерн“, аби удати ся в дальшу дорогу. — В Римі, в палатї послів підніс на вчерашнім засїданю пос. Сантінї політичне значінє візити німецкого цісаря, котра скріпить союз і забезпечить европейский мир. Президент палати підніс, що цїлий парлямент згідний в тих чувствах, яких він буде товмачем.

Новинки.

Львів, дня 26-го марта 1908.

— Конференция директорів шкіл середних радила в останних двох днях у Львові в ґімназиї Франц Йосифа. Наради отворив в понедїлок рано п. Віцепрезидент кр. Ради шкільної др. Дембовский. Зазначивши, що остання така конференция була ще в 1899 роцї, бесїдник перейшов до обовязків школи взагалї, потім переходив обовязки професорів, згадав про реформу шкільництва та про способи витвореня приязних відносин межи учениками польских а руских шкіл середних. Потім поодинокі референти з поміж директорів обговорювала справи середного шкільництва. Найважнїйші внесеня референтів першого дня нарад були отсї: Піддати приписи що до умундурованя під осуд знатокам-ґіґієністам, завести відзнаки для учеників кождої середної школи инші, завести леґітимациї для учеників, доповнити приписи замітками про обовязок учеників дбати о здоровлє, додати параґраф, яким вимагає ся безпроволочного повідомленя школи домашним надзором на випадок неприсутности ученика в школї, заборонити ученикам уряджувати танцї, заборонити їм участь в уличних демонстрациях і в виборчій аґітациї, заборонити безусловно курити тютюн і пити алькоголї з огляду на здоровлє, жадати від учеників повідомленя про зміну кватири, не карати ученика шкільним арештом більше як двічи в роцї, лише примінити найострійшу кару і т. ин. Дискусия над рефератами була вельми оживлена. В конференциї брали участь з Русинів: члени кр. Ради шк. радник Барвіньский і проф. Студиньский та директори всїх руских ґімназий і управитель філїї руск. ґім. у Львові.

— Відпустки вояків на жнива. Міністерство війни видало вже подрібні приписи що до відпусток вояків в часї жнив, а іменно: 1) Відпусканє вояків на головну пору жнив установляє ся принципияльно, відповідно до ріжних округів. Однак територияльні команди можуть відповідно до пори жнив в окрузї корпуса пересувати, евентуально установляти час відпусток. 2) Відпустка може тревати найдовше 3 тиждні; довшої не вільно давати під нїяким услівем. 3) Обмежати час відпустки можна лиш із специяльних льокальних причин або коли таке обмеженє покаже ся конечним із службових причин. Зазначує ся притім, що при кінници з огляду на конче потрібну скількість вояків до обслуги коний, а при технїчній службі з огляду на специяльне вкобразованє відпусток можна давати дуже мало. 4) Що до вояків, котрі мають дістати відпустки, треба увзгляднювати передовсїм тих, котрих присутність підчас жнив дома конечна. Тому відпускати можна вояків: а) котрих родичі мають справдї власне господарство однак не можна відпускати вояків з околиць, навіщених заразливою недугою, анї звичайних рільних зарібників; б) міністерство війни старає ся для вояків, що ідуть на жнива і вертають з них, о знижки цїн їзди на зелїзницях. 5) Відпустки на жнива впроваджує міністерство війни в 1908 р. на пробу, а досьвіди покажуть, чи можна їх завести постійно з економічного огляду, або чи військове образованє не потерпить занадто через такі відпустки.

— Дрібні вісти. В недїлю дня 29 с. м. відбудуть ся в Рожнїгові заходом читальнї „Просьвіти“ вечерниці в честь Тар. Шевченка в сали Вайсмана. Початок о пів до 8 год. вечером. — П. Антін Гарасимів, кандидат адвокатури в Сгрию, одержав дня 21 с. м. на львівскім універсйтетї степень доктора прав. — Вчерашної ночи застрілив ся на цитадели вояк 30 п. п. незнаного поки що назвиска. — Військовий суд в Перемишли засудив капраля Дораза за знущанє над Михайлом Якимцем, вояком 18 пп. краєв. обр., котрий в січни с. р. відобрав собі житє, на деґрадацию без змоги осягненя колись висшої ранґи і на кару 7 місячної тяжкої вязниці, заостреної двічи в місяци постом, твердою постелию і окремим арештом через цїлий перший, третий і послїдний місяць. — Жандерм Петро Впечк в Жабю виратував в горіючого дому дня 8 с. м. 76-лїтного старика Арона Вуля, при чім і сам досить сильно попік ся. — До шинку при ул. Янівскій ч. 59 добули ся злодії і вкрали 22 фляшок лікерів, кілька фляшок руму, меду і вина, 10 фляшок пива, коновку горівки, тютюн, папіроси і циґара, все разом вартости 127 кор. — Полїция в Мічіґен (північна Америка) повідомила европейскі полїциї, що звідтам втік якийсь Чарльс Аллен, котрий називає себе також Робінзоном або Джемсом Девісом вкравши 1,700.000 долярів (8.500.000 К). Єсть то мужчина лїт 55, середного росту, з синими очима, сивим волосєм, ясним вусом з лисиною і має близну на шиї праворуч. — Послїдними часами — як доносить київска „Рада“ виїздять великі партиї переселенців з Тавриї, Херзонщини, Катеринославщини, Полтавщини, Чернигівщини і Київщини з родинами на Сибір, де їм надано по 15 десятин (28 морґів) на душу. — Фальшиві однокоронівки з якоїсь мішанини з алюмінїюм появили ся

— Скажіть єму, що колиб вітер став сильнїйший, аби сейчас вертав до корабля!

З тими словами зійшов капітан з містка і пішов до своєї великої вигідної каюти.

Молодий моряк поміг єму при вході здоймити з себе плащ і капітан засїв при округлім столї, де вже стояла для него кава, сьвіжий хлїб і масло.

Перший офіцир, найблизший підвластний капітана, так сказатиб мати корабля і перший сторож ладу і чистоти, котрий звичайно вже від пятої години рано не спав разом з моряками і в часї ранного чищеня корабля був всюди в кождім кутику, спішив тепер випити чаю, аби відтак знов вийти на гору і приспішити набиранє вугля. Він видав вартуючому офіцирови приказ скликати другу варту, держати в поготівлю для неї човно і донести єму, коли люди будуть готові до від'їзду. Відтак пійшов чим скорше з командантского містка до офіцирскої каюти.

Між тим вийшов на командантский місток прикликаний лодкар Никитин, або Єґор Митрич, як єго моряки з почестию називали. Вислухав уважно приказу вартуючого офіцира, держачи при перемоклій шапцї випружені пальцї своєї грубої позсїданої руки.

То був широкоплечий, сильний, в лїтах вже чоловік, похилений і на вид дуже строгий. Єго поморщене, нехороше лице було обросле бородою, вус був коротко стрижений і сторчав як щетина, очи виставючі з голови як у рака, з чорними густими бровами. Єго ніс, розбитий вже давно вітриловою жердиою, нагадував темно червону сливку. В правім усї блищало мідяне кільце.

Мимо того строгого вигляду і диких проклонів, якими він любив приперчувати свої промови до моряків або пяні розговори з самим собою, коли був на суши, був Єґор Митрич найлїпшим і найлагіднїйшим сотворінєм, мав золоте серце, а з поміж цїлої залоги корабля був найзнаменитшим лодкарем, що свою річ розумів як нїхто инший. Нїколи не кривдив моряків і нї він, нї они не уважали єго проклонів чимсь обидливим. Сам вихований в старій школї, де били різками, він нїколи других не бив, противно, він був все заступником і оборонцем моряків. Не треба додавати, що простодушний і добрий Єґор Митрич тїшив ся поважанєм і любовію цїлої залоги.

— От таких коби більше! — говорили про него моряки.

Коли лодкар почув приказ вартуючого офіцира, побіг сейчас на лївий бік корабля, витягнув мідяну свиставку, що висїла на мідянім ланцушку, і почав свистати як соловій.

Свист роздавав ся енерґічно і весело як віщун веселої новини. Коли він вже пересвистав з вправою правдивого старого лодкаря, похилив ся до глипки над каютою для моряків, розставив поважно свої трохи криві, коротк ноги і крикнув з цїлої сили своїм ґрімким хоч від вічного крику на корабли трохи хрипким голосом:

— Друга варта до купели! Веслярі до човна!

По тій громовій команді зійшов лодкар по сходах на долину, перейшов моряцку каюту і межипоклад і повторив кілька разів команду, наклкикуючи весело і добродушно: Гей, ви щенюки, скоро!... Збирайте ся! Хочете бути моряками, чорти!... Не ірзайте так, боввани! Довго не дадуть вам там парити ся... Перед одинайцятою безусловно назад!... Хвиля, хлопцї — і готов!

Нараз побачив Єґор Митрич молодого моряка, що по єго свисті і команді ще не рушив ся з свого місця і крикнув до него, немов би в найбільшій злости:

— А ти, Конопаткин, якої не своєї мами тут сидиш? А може ти не хочеш іти до купели, поганче?

— Вже іду, Єґоре Митричу! — сказав моряк, усьміхаючи ся.

— Крайний час! Збирай своє манатє і не лазь як мокра вош! — закінчив Єґор Митрич серед загального сьміху моряків.

(Дальше буде).

знову у Львові і кілька таких штук відобрано при касі почтовій і в кількох банках. — Ректор львівскої політехніки Станислав Кемпіньский відобрав собі жите в Закопанім, підрізавши собі нині горло, здаєсь в стані розстрою нервового.

— **З'їзд ветеринарів в Перемишли** відбув ся дня 22 с. м. при участи кількадесятьох осіб з ріжних сторін Галичини. Обговорювано справу суспільного положеня автономічних ветеринарів і поліпшеня материяльного стану людий, що маючи академічне образоване і працюючи з хісном для краю, не дістають відповідної нагороди і не користують ся обезпеченою емеритурою для себе і своїх родин. З'їзд порішив домагати ся від центральних властий переняти сеї катеґориї публичної санітарної служби в управу краю.

— **Князь Еґон в спідници.** Слідуюча історня може служити за найліпший доказ, що не було би такого множества всілякого рода мантіїв і дурисьвітів, як би не було таких безглуздих і легковірних людий, котрі готові повірити у всяку брехню, хоч би она була й найнезручнійша і майже зовсім не подібна до правди.

Віденьска поліция одержала сими днями повідомлене, що на передмістю Марґаретен якась вже старша панна витуманює від всіляких людий, головно купців і промисловців гроші, розповідаючи їм якісь неймовірні історії. Доходженя поліциї показали, що до пекаря Йосифа Р. при ул. Марґаретен заходила часто якась дама, котра казала, що она лиш перебраний за панну мужчина. Пекар та єго близші і дальші свояки повірили тому і уважали ту панну дійстно за мужчину. Всї на згаданім передмістю, що знали ту панну, були таки переконані, що то лиш перебраний мужчина, походячий з високих, ба найвисших кругів. Пекар запитаний, що знає о тій загадочній особі, відповів, що вірить кріпко в правдивість того, що тота панна розповідає. Она — так розповідає пекар — називає ся Марґарета Ерб, але то не єї правдиве імя, бо она по правді не панна лиш перебраний князь. Він, той князь, змушений перебирати ся, бо не годен ще доказати свого походженя а внаслідок того й прийти в посїдане зложеного для него капіталу в сумі двох міліонів марок (два міліони чотириста тисячів корон).

Пекар той так повірив в правдивість оповіданя князя в спідници, що навіть позичив єму спершу 1000 корон на ведене процесу а відтак через цілий рік посилав єму такий обід, якого сам собі і своїй родині жалував. В цілій родині пекаря уважали за річ зовсім правдиву, що Марґарета Ерб єсть поправді мужчиною, князем і називає ся Еґон та що єму належить ся в спадщині 12 міліонів марок. Всї жалували бідного князя задля єго судьби і старали ся, як змога, помагати єму, щоби він міг доходити свого права. Пекар зворохобив всїх свояків і они позичили князеви 14.000 корон на ведене процесу. То все розповів пекар на поліциї і додав, що він кріпко переконаний о тім, що помагає добрій справі і що она добре закінчить ся.

Тимчасом поліция розвідала, що той князь Еґон в спідници то якась Марґарета Ерб, котра родила ся 14 мая 1862 р. в Горішній Австриї єсть приналежна до Відня, мешкає на передмістю Марґаретен при ул. Нікольсдорфер ч. 22 і не займає ся нічим. Вже перед двайцяти літами розповідала она якомусь позолотникови на згаданім передмістю, що походить з високого роду і що поправді єсть перебраним князем. Се могла она в людий тим більше вмовити, що дійстно подобає з лиця на мужчину і має ніби мужеский голос та ціле єї поведене єсть як би якого мужчини. Вже згаданий позолотник повірив в то, що она лиш перебраний князь, котрий доходить своїх прав а князь Еґон в спідници з вдячности за щиру поміч позолотника обіцяв був перед десяти роками оженити ся з єго тоді 19-лїтною донькою і в лїті 1898 р. таки формально з нею заручив ся.

Можна собі подумати, як тішив ся позолотник, що єго донька вийде за князя і то ще такого, що буде мати 12 міліонів марок маєтку. Радість однак не була довга, бо Марґарету Ерб небавком по заручинах взяли на психіятричну клініку. Там побула она лиш короткий час; єї випустили зовсім здорову на умі. Мимо того она все-таки говорила, що она лиш перебраний князь а родина позолотника і пекаря удержували єї від того часу. Як дуже умів князь в спідници позискати довірє обох тих родин, виходить з того, що переконані ще й нині, що Марґарета Ерб говорила правду і що теперішнє слідство викаже, що то дійстно лиш перебраний за женщину князь Еґон. Але й арештована навіть на поліциї грала дальше комедию і казала, що она дійстно князь. Всї гроші, які діставала она від пекаря і єго родини, уживала она, як каже, на ведене борби о свої права. Она наймала приватних детективів, котрі мали досліджувати єї походжене і доказати єї право до зложеного для неї — себто для него — капіталу. Марґарету Ерб відставлено до арешту краєвого суду у Відни. Додати тут ще потреба, що той князь в спідници обіцяв дати пекареви зі свого майна 3 міліони марок а крім того мала ще й кожда єго дитина одержати княжий дарунок. Від якоїсь прачки витуманила тота мантійка 600 корон.

Телеграми.

Відень 26 марта. Є. Вел. Цісар відобрав нині перед полуднем присягу від бувшого бана Ракодчая в повій єго функциї яко президента „табулі семи мужів“ (трибуналу касацийного) в Загребі та від новоіменованого епіскопа протестантского в Семигороді, Белї Кенешія а відтак приняв обох на окремих авдиєнциях.

Відень 26 марта. П. Намістник ґр. Андрій Потоцкий прибув тут нині рано з Кракова.

Відень 26 марта. Під проводом міністра скарбу розпочали ся нині наради знатоків в справі нового розділу контингенту спірітусу межи горальні рільничі і промислові. В числі запрошених членів прибочної ради до оподаткованя горівки і инших знатоків прибули з Галичини пп. Бачевский, пос. Баталія, Лев Френкель з Тернополя, Юл. Фроммель з Роздола, Казим. Лісковацкий, ґр. Мицельский, Лев Подлевский і Зиґм. Вольман.

Радом 26 марта. В Камінній, в домі одного селянина викрито звиш 1000 маузерівских набоїв, трубки сиґналові і мундур офіцира полку драґонів.

Рим 26 марта. В палаті послів Сантіні підніс політичне значінє візити німецкого цісаря і цісаревої, котра скріпить союз і забезпечить мир в Европі. Президент палати зазначив, що цілі народні збори годять ся в тих чувствах, котрим він тут дав вираз.

Венеция 26 марта. Вчера вечером судна і лодки, які знаходять ся у великім каналі, були ілюміновані. О 8 год. вечером явив ся італіяньский король на яхті „Гогенцоллерн“, де відбув ся обід. О 10 год. вернув король до палати.

Петербург 26 марта. Сенат відкинув жалобу неважности в справі вироку на бувших послів, засуджених за виборґску відозву. Отже они зачнуть безпроволочно відсиджувати кару.

Петербург 26 марта. Виделеґовано комісию зложену з представителів міністерства торговлї, війни, скарбу, просьвіти і справ заграничних до виготовленя заряджень в цїли заведеня науки японьскої мови в школах народних і середних (але хиба не в европейскій Росиї — Ред.).

Курс львівский.

Дня 26-го марта 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90·—	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	569·—	573·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	99·20	99·90
4½% листи застав. Банку краєв.	100·30	101·—
4% листи застав. Банку краєв.	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4%	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·40	95·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·50	95·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	105·—	112·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	51·85	53·85
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	28·95	30·95
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский)	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский)	21·85	23·85
Joszif 4 кор. (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНА.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).